

Panium – Hetes szám

Dániel 11 feltárva: prófétai vonalak 1989-től a vasárnapi törvényig

Jeff Pippenger

2025-03-15

Azon munkálkodunk, hogy Dániel tizenegyedik fejezetének valamennyi vonalát egybeillesszük a negyvenedik vers rejtett történelmével összefüggésben, amely 1989-től az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvényig terjed. Elhívásunk mint a prófécia tanulmányozóié az, hogy helyesen hasogassuk az igazság beszédét.

Igyekezzél, hogy Isten előtt megállj mint bevált, szegyenkezésre nem szoruló munkás, aki helyesen hasogatja az igazság beszédét. 2 Timótheus 2:15.

Dániel tizenegyedik fejezete tíz prófétai vonalra osztható. Az első az elsőől a negyedik versig terjedő szakasz alkotja. Az ötödiktől a kilencedik versig terjedő szakasz a második vonalat képviseli. A tizedik vers a harmadik vonalat képviseli. A tizenegyedik és tizenkettedik vers a negyedik vonalat képviseli. Az ötödik vonal a tizenharmadiktól a tizenötödik versig terjed. A hatodik vonal a tizenhatodiktól a huszonkettedik versig terjed. A hetedik vonal a huszonharmadik és huszonnegyedik vers alkotja. A huszonnegyedikől a harmincegyedik versig terjedő szakasz a nyolcadik vonal. A harmincegyedikől a negyvenedik versig terjedő szakasz a kilencedik vonal, a tizedik és egyben utolsó vonal pedig a negyvenedikől a negyvenötödik versig terjed. E tíz vonalat vonalra vonallal egybe kell hozni.

Kit tanítson ismeretre, és kivel értesse meg a tanítást? Azokat, akiket elválasztottak a tejtől, és elvettek az emléktől.

Mert parancsolatra parancsolatnak kell következnie, parancsolatra parancsolatnak; sorra sornak, sorra sornak; itt egy kevésnek, ott egy kevésnek.

Mert dadogó ajkakkal és idegen nyelven fog szólni ehhez a néphez. Akiknek ezt mondta: Ez a nyugalom, mellyel nyugalmat adhattok a megfáradtnak; és ez a felüdülés; de ők nem akartak hallani.

De az Úr beszéde nekik parancsolat volt parancsolatra, parancsolat parancsolatra; szabály szabályra, szabály szabályra; itt egy kevés, ott egy kevés; hogy menjenek, és hátraessenek, és összetöressenek, és törbe essenek, és foglyul ejtessenek. Ézsaiás 28:9–13.

A tíz prófétai vonal mindegyike természetesen összefügg egymással, de az egyes vonalakon belül egy meghatározott téma is felismerhető. Jóllehet mindegyik vonalnak van egy elsődleges témája, a vonalak egyenél több bizonyágtételt hordoznak. Szándékomban áll azonosítani a tíz vonal mindegyikében fellelhető témákat.

Első sor

Én is, a méd Dárius első esztendejében, mellette álltam, hogy megerősítsem és támogassam őt. És most megmutatom neked az igazságot. Ímé, még három király támad Perzsiában; és a negyedik mindnyájuknál sokkal gazdagabb lesz; és amikor megerősödik gazdagsága által, mindenkit Görögország birodalma ellen ingerel. És egy hatalmas király támad, aki nagy uralommal fog uralkodni, és tetszése szerint cselekszik. De amint felemelkedik, országa összetörik, és felosztatik az ég négy szele felé; de nem az ő utódaira száll, és nem ama uralom szerint, amellyel uralkodott; mert országa kiszaggattatik, és másoké lesz azokén kívül. Dániel 11:1–4.

Dárius első esztendeje a hetven esztendő végét jelöli, ezáltal a vég idejének prófétai időpontját azonosítva. A harmadik versre Nagy Sándor megalapítja világbirodalmát, a negyedik vers szerint pedig országát ki kell tépni és fel kell osztani a négy szél felé. Ha Dáriust a vég idejeként 1989-re alkalmazzuk, lehetővé válik, hogy megszámoljuk a második versben ábrázolt királyokat. Amikor Gábriel az első versben ezt mondja: „Továbbá Dárius első esztendejében”, azt folytatja, amit Dániellel a látomás kezdetén közölt, amely a tizedik fejezetben kezdődött.

Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében kijelentetett egy dolog Dánielnek, akit Baltazárnak neveztek; és igaz volt a dolog, de a rendelt idő hosszú volt; ő pedig megértette a dolgot, és értelme volt a látomás felől. Dániel 10:1.

Az a jelzőoszlop, amely a „vég idejét” ábrázolja, két jelképet tartalmaz. A „vég ideje” Mózes prófétai vonalában Áron születése volt, amelyet három évvel később Mózes születése követett. Áron és Mózes történetükben a „vég idejének” kettős jelképe, és előképei Keresztelő János, valamint hat hónappal később Jézus születésének. Az 1798-ban bekövetkező „vég idejét” Róma pápájának elfogatása jelölte meg, aki ezt követően fogságban halt meg 1799-ben. „A méd Dárius első esztendejétől” „Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejéig”; Dárius és Círus az 1989-ben bekövetkező „vég idejét” jelképezik, mert valamennyi próféta inkább az utolsó napokról beszél, mint azokról a napokról, amelyekben éltek.

Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk, és megíratk a mi intésünkre, akikhez a világ végei érkeztek. 1 Korinthus 10:11.

Dárius és Círusz 1989-ben Ronald Reagan és idősebb George Busht jelképezik. Abban az évben mindketten elnökök voltak. A tizenegyedik fejezet első verse a látomást Círusz harmadik évére helyezi, ami idősebb George Busht jelképezné, aki Reagan követte, miként Círusz követte Dáriust. A második vers kijelenti, hogy még három király támad, és a negyedik mindnyájuknál sokkal gazdagabb lesz. A tizenegyedik fejezet végső „végideje” 1989-ben kezdődik, és azt azonosítja, hogy idősebb George Bush után még három király támad, ezáltal azonosítva azt a három elnököt, akik idősebb Busht követték. E három király Bill Clinton, ifjabb George Bush, Barack Obama volt, majd a leggazdagabb elnök, Donald Trump, „ereje által” és „gazdagsága révén felingerel mindeneket Görögország országa ellen”.

A harmadik vers tehát Nagy Sándort vezeti be, és ezért az Egyesült Nemzetek utolsó vezetőjét jelképezi, aki az utolsó napokban egyesül a pápasággal, de aki a pápasághoz hasonlóan a végére jut. Az Egyesült Nemzetek a hetedik királyság, amely a Jelenések tizenhetedik fejezetében tíz

királyként van ábrázolva, és a tíz király szövetsége egyetért abban, hogy hetedik királyságát a pápai fenevadnak adja egy jelképes órára.

„És a tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot; hanem hatalmat kapnak mint királyok egy órára a fenevaddal. Ezeknek egy a szándékuk, és erejüket és hatalmukat a fenevadnak adják. Ezek a Bárány ellen hadakoznak, és a Bárány legyőzi őket, mert ő uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik ővele vannak, elhívottak, választottak és hűségeselek.” Jelenések 17:12–14.

Ezt a tíz királyt a harmadik és negyedik vers ábrázolja, valamint Nagy Sándor felemelkedésének és bukásának története is, aki a negyedik században beteljesítette e verseket. Görögország a bibliai prófécia harmadik királysága, és a sárkány jelképe, a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasszövetségének egyik harmada. A keresztnél a „Zsidók Királya” felirat héberül, latinul és görögül került feljegyzésre; a zsidókat, a rómaiakat és a többi nemzet sokaságát jelképezve, akik húsvétkor Jeruzsálemben voltak. A görögök a sárkányt jelképezik, a rómaiak a fenevadat jelképezik, a zsidók pedig a hamis prófétát.

A tizenegyedik fejezet első négy verse azonosítja annak a földi sárkányhatalomnak a végét, amely paráznaságot követ el a pápai hatalommal, amikor az emberi kegyelmi idő lezárul. A harmadik és negyedik versek azonosítják egy földi sárkányhatalom utolsó megnyilvánulásának végső felemelkedését és bukását. E versek rávetülnek az utolsó hat versre, amelyek azonosítják annak a fenevadnak a végét, amely paráznaságot követ el a föld királyaival. A tizenegyedik fejezet eleje és vége azt a történelmet azonosítja, amelyben Isten ellenségei segítség nélkül jutnak végükre. Az első négy vers az utolsó hat verssel összhangban áll, és ekképpen a Tízparancsolat jelképességét hordozza, az első négy parancsolat köztáblájával és az utolsó hat parancsolat köztáblájával, miközben egyúttal a tízes szám által jelképezett próbatételt is szimbolizálja.

Az első négy vers egy olyan kezdetet ábrázol, amely a véget szemlélteti, miközben az üzenetet úgy rögzíti, mint amely a „vég idején”, 1989-ben kezdődik. E versek az 1989-től az emberi kegyelmi idő lezárulásáig terjedő időszakot jelölik, ily módon összefoglalva az utolsó hat vers üzenetét, amelyek azt a tudásnövekedést jelentik, amely 1989-ben lett feltárva, és amelyek azonosítják a kegyelmi idő lezárulásával kapcsolatos eseményeket.

E versek adják meg azt a prófétai támpontot, amely által felismerhető, hogy 1989-től kezdődően összesen nyolc elnök lesz, s hogy a nyolcadik a megelőző hét elnök közül való; ezáltal a szakasz összekapcsolódik azzal a rejtéllyel, hogy a nyolcadik a hét közül való, ami olyan prófétai jellegzetesség, amely az utolsó napokban jelenvaló igazság.

A versekből megérthető téma annak a sárkányi hatalomnak a végső pusztulása, amely paráznalkodik Tírusz paráznájával. A parázna a föld minden királyával paráznalkodik, de miként az ősi Franciaország a katolikus egyház elsőszülöttjévé lett, amikor Klodvig 496-ban trónját a pápaságnak szentelte, úgy az Egyesült Államok földi fenevada is az első lesz a királyok között, amely a vasárnaptörvény idején paráznalkodik a paráznával. Amiként a záró hat versben a kezdő négy vers azonosítja és hangsúlyozza mindhárom hatalmat, amelyek a világot Armageddonhoz vezetik, úgy az első négy vers témája a Görögország és Nagy Sándor által jelképezett sárkányi

hatalom.

Reagan elindította a nyolc elnökből álló folyamatot, amely most a nyolc elnök közül az utolsóhoz vezetett. A nyolcadik elnök fel fogja állítani a fenevad képét, és vasárnapi törvényt fog kikényszeríteni az Egyesült Államokban, miközben egy olyan megállapodást is közvetít és hoz létre, amely őt az Egyesült Nemzetek élére emeli; ez pedig éppen azon a ponton egy világméretű egyház-állam viszonyba fog belépni, a radikális iszlám fokozódó háborúskodásának megoldása ürügyén.

Az Egyesült Államok átalakulása, amely a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének földi fenevada, a bibliai prófécia hatodik királyságából a bibliai prófécia hetedik királyságának fejévé, miközben beteljesíti törvénytelen kapcsolatát a bibliai prófécia nyolcadik királyságával, az első verstől kezdve kerül szemléltetésre, amely 1989-et azonosítja, az Egyesült Államokban a vasárnaptörvényhez vezető elnökökön keresztül, és közvetlenül ezután azonosítja a hatalmas király fellépését. Ez a hatalmas király Trump, aki átveszi az Egyesült Nemzetek feletti irányítást, amelyet most követeléseivel előkészítéseként éppen lebontási folyamat alá von.

Második sor

Az ötödik verstől a kilencedikig terjedő szakasz jelenti annak a harcnak első említését és pontról pontra való szemléltetését, amely az északi és a déli királyok között zajlik, s amelyet az egész fejezet elsődleges prófétai háttérként alkalmaz. Az ötödik vers tárja elénk e szakasz alapgondolatát.

És megerősödik a déli király, valamint az ő vezérei közül egy; és az erősebb lesz nála, és uralkodni fog; az ő uralma nagy uralom lesz. Dániel 11:5.

I. Ptolemaiosz Szótér és I. Szeleukosz Nikátor jelenik meg e versben. Mindketten Nagy Sándor királyságának „diadokhoszai” (jelentése: utód) közül egy-egy negyedrészt birtokoltak. Szeleukosz a tizenegyedik fejezet első „északi királya”, és összhangban a pogány Rómával, a pápai Rómával és a modern Rómával — Szeleukosz csak három elsődleges győzelem vagy sorsfordító esemény után állapított meg prófétai értelemben mint északi király: Babilon visszafoglalása Kr. e. 312-ben, az ipszoszi csata Kr. e. 301-ben, valamint a korupédiumi csata Kr. e. 281-ben. E mozzanatok legyőzték fő vetélytársait, kiterjesztették birodalmát, és megszilárdították uralmát a térségben.

A második vonal azzal kezdődik, hogy azonosítja az északi és a déli királyt, megkülönböztetve őket Nagy Sándor megosztott királysága bármely más utódától (Diadokhoszok). Azzal kezdődik, hogy megállapítja: az északi király csak három hódítás után jut hatalomhoz. Ezután az uralomért folyó küzdelem történetében, amely Nagy Sándor halála után bontakozott ki a hatodiktól a kilencedik versig, azonosít egy olyan időszakot, amely az északi király déli király általi megdöntésével zárul. Ez a tizenegyedik fejezetben annak a három alkalomnak az elsője, amikor a déli király felülkerekedik az északi királyon. Ezek a fejezeten belül három belső tanúbizonyságot szolgáltatnak, amelyek világosan megállapítják annak a történelemnek a határhöveit, amely ahhoz vezet, hogy a déli király legyőzi az északi királyt.

És megerősödik a dél királya, valamint egyik vezére; de az felülmúlja őt erejével, és uralkodni fog; uralma nagy uralom lesz. És az esztendőök végén szövetségre lépnek egymással; mert a dél királyának leánya elmegy az észak királyához, hogy egyezséget kössön; de nem tartja meg a kar erejét, és ő sem marad meg, sem az ő karja; hanem kiszolgáltatik ő, és azok is, akik őt odavitték, valamint aki nemzette őt, és aki megerősítette őt azokban az időkben. De az ő gyökereinek egyik hajtásából valaki előáll az ő helyére, aki sereggel vonul, bemegy az észak királyának erősségébe, fellép ellenük, és győzedelmeskedik. És még isteneiket is foglyul viszi Egyiptomba, fejedelmeikkel együtt, ezüst- és arany drága edényeikkel együtt; és több esztendeig fennmarad, mint az észak királya. Így a dél királya bemegy az ő országába, azután visszatér a maga földjére. Dániel 11:5–9.

A versek történelmi beteljesedése adja a harmincegytől negyvenig terjedő versekben azonosított, a pápai uralom ezerkészsázhatvan évének prófétai beteljesedéséhez szolgáló mintát, valamint a tizenegyedik vers beteljesedésének prófétai mintáját, amely először Kr. e. 217-ben, a raphiai csatában teljesedett be. Ez a három tanú azonosítja az ukrainai háború jellemzőit, amelyben Putyin, a dél végső királya, győzedelmeskedni fog az észak pápai királyának helyettesítő hadserege felett.

A prófétikus történelem második vonalának témája az, miként méretik a halálos seb a pápaságra 1798-ban, amint azt az ötödiktől a kilencedikig terjedő versek, valamint a tizenegyedik versben szereplő Raphiai csata ábrázolja. A déli király, vagyis Egyiptom, a sárkányi hatalom.

Embernek fia, fordítsd orcádat a fáraó, Egyiptom királya ellen, és prófétálj ellene és egész Egyiptom ellen: Szólj, és mondd: Így szól az Úr Isten: Ímé, ellened vagyok, fáraó, Egyiptom királya, te nagy sárkány, aki folyóid közepette heversz, és ezt mondd: Az enyém az én folyóm, és én magamnak szereztem azt. Ezékiel 29:2–3.

A tizenegyedik fejezetben a dél királyának az észak királya felett aratott győzelmét bemutató három szemléltetés együttesen azonosítja az észak királyának végső bukását a negyvenötödik versben.

És felállítja királyi sátrait a tengerek között, a dicsőséges szent hegyen; de eljut végéhez, és senki sem segít rajta. Dániel 11:45.

A tizenegyedik fejezetben három olyan vonal található, amely a dél királyának az észak királya felett aratott győzelmét szemlélteti; ám amikor az észak királya segítség nélkül jut a végére, ez nem annyira nyilvánvaló. A Jelenések könyve azonban azonosítja, hogy a sárkányi hatalom az, amely pusztulását okozza azáltal, hogy megeszi testét és tűzzel égeti meg. Mihelyt a sárkányi hatalmat a Jelenések könyve alapján felismerjük, megláthatjuk azokat a királyokat, akik egyúttal a sárkányt is jelentik, és egyúttal a dél királyát is, akik a negyvenötödik versben le fogják dönteni az észak királyát. Három közvetlen tanúbizonyság a fejezetben, amelyek mind tökéletes beteljesedésükről tanúskodnak, amint az Dániel és a Jelenések könyve közötti kapcsolat által ábrázolódik.

A modern kori pápai északi király a negyvenötödik versben jut végére, és a Jelenések könyve azonosítja, miként jut végére a pápai hatalom a sárkányi hatalom keze által.

És a tíz szarv, amelyet a fenevadon láttál, meggyűlöli a paráznát, pusztává és mezítelenné teszi őt, húsát megeszi, és tűzzel égeti meg. Mert Isten adta szívükbe, hogy véghezvigyék az ő akaratát, és egyetértsenek, és országukat a fenevadnak adják, míg be nem teljesednek az Isten beszédei. Jelenések 17:16, 17.

A tíz király tűzzel égeti meg a pápai északi királyt, és megeszi annak testét. Az utolsó napok királyai a sárkány hatalma.

„Királyok, fejedelmek és kormányzók magukra vették az antikrisztus bélyegét, és úgy vannak bemutatva, mint a sárkány, aki hadat indít a szentek ellen — azok ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél megvan a Jézus hite. Isten népe iránti ellenségeskedésükben azt is tanúsítják, hogy Barabbást választották Krisztus helyett, s így e bűnben is vétkesnek bizonyulnak.” Bizonyágtételek a lelkeseknek, 38.

A tíz király a sárkány hatalma, amelyet Görögország országa és Nagy Sándor is jelképez. Ezek a királyok déli királyok, mert őket a fáraó, Egyiptom királya ábrázolja. Megeszi az ő húsát, mert ők azok a prófétai „kutyák” is, amelyeket a zsoltáros „a gonoszok gyülekezetének” nevez.

Mert ebek vettek körül engem; a gonoszok gyülekezete körülfogott engem: átluggatták kezeimet és lábaimat. Megszámlálhatnám minden csontomat: ők néznek és bámulnak rám. Megosztoznak ruháimon maguk között, és köntösömre sorsot vetnek. Zsoltárok 22:16–18.

A pápaság a negyvenötödik versben az északi király, és a pápaságot Jezábel jelképezi a thiatirai gyülekezetben.

De van néhány panaszom ellened, mert eltűröd azt az asszonyt, Jézabelt, aki prófétanőnek mondja magát, hogy tanítson és elcsábítsa az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és bálványáldozati húsból egyenek. És időt adtam neki, hogy megtérjen paráznaságából; de nem tért meg. Íme, ágyba vetem őt, és azokat, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből. Jelenések 2:20–22.

Jézabel ítélete akkor teljesedik be, amikor a kutyák felfalják őt.

Jézábel felől is így szólt az Úr: A kutyák emésztik meg Jézabelt Jezréel kőfalánál. 1Királyok 21:23.

A kutyák a pogány Rómát, a sárkány hatalmát jelképezik, mert Krisztust a pogány Róma feszítette keresztre.

„Krisztus keresztfán elszenvedett szenvedéseiben beteljesedett a prófécia. Évszázadokkal a keresztre feszítés előtt a Megváltó előre megmondta, milyen bánásmódban lesz része. Ezt mondta: »Ebcsordák vettek körül engem; a gonoszok serege bekerített engem; átlugasztották kezeimet és lábaimat. Megszámlálhatnám minden csontomat; néznek, bámulnak rám. Megosztoznak ruháimon, köntösömre pedig sorsot vetnek.« Zsoltárok 22:17–19. A ruházatára vonatkozó prófécia úgy teljesedett be, hogy abba sem a Megfeszített barátai, sem ellenségei nem tanácskoztak bele, és nem is avatkoztak közbe. Ruháit a katonák kapták meg, akik őt a keresztre szegezték. Krisztus hallotta a férfiak versengését, miközben megosztottak ruháin. A köntöse varrás nélkül, egy darabban volt szöve, ezért ezt mondták: »Ne hasítsuk el, hanem

vessünk rá sorsot, hogy kié legyen.«” Jézus élete, 746.

A tíz király, akik az ebek, akik a gonoszok gyülekezete, akik Görögország és Egyiptom, szintén tüsszel égetik meg a paráznát.

Ha valamely pap leánya paráználkodással megszensteleníti magát, atyját gyalázza meg; tüsszel égettessék meg. 3Mózes 21:9.

A tíz király tüsszel égeti meg a paráznát, mert papnőnek vallja magát, de valójában parázna.

És azon a napon Tírusz hetven esztendeig feledésbe merül, egy király napjai szerint; a hetven esztendő végén pedig úgy lesz Tírusszal, mint a paráznával szokott lenni. Végy hárfát, járd be a várost, te elfeledett parázna; pengess szépen, énekelj sok éneket, hogy emlékezetbe juss. És lésszen a hetven esztendő végén, hogy az Úr meglátogassa Tíruszt, és az visszatér béréhez, és paráználkodni fog a föld színén levő világ minden országával. Ézsaiás 23:15–17.

Az ötödiktől a kilencedikig terjedő versekben, valamint a harmincegyedikről a negyvenedikig terjedő versekben tanúbizonyságát találjuk annak, hogy a pápaság a sárkányhatalom keze által jut végére. Ez az elv jelenleg az ukrainai háborúban is teljesezik. E három tanú arról tájékoztat bennünket, hogy amikor az északi király a negyvenötödik versben segítség nélkül jut végére, a sárkány megeszi annak húsát, és tüsszel égeti meg őt. Két vagy három tanú vallomására a sárkány cselekedetének indítékai között egy megszegett szövetség is szerepel majd.

Az ötödiktől a kilencedik versig terjedő szakaszban a második szíriai háború Kr. e. 253-ban szerződéssel ért véget. A háború Kr. e. 260-ban kezdődött, és a második szíriai háború hetedik évében békeszerződés jött létre azáltal, hogy a déli király leányát adta az északi királynak, hogy az feleségül vegye a déli király leányát, és a házassági szövetség által békét hozzon létre. Hét évvel a házasság után, Kr. e. 246-ban, az északi király félretette a déli menyasszonyt, és visszaállította eredeti feleségét, akit félretett, amikor feleségül vette az egyiptomi hercegnőt. A déli király indítéka arra, hogy megtámadja az északi királyságot és foglyul ejtse az északi királyt, a megszegett szerződés volt.

A megszegett szövetség az 1797-ben megszegett tolemaioszi szerződést jelképezte, amely Napóleonnak indítékul szolgált arra, hogy 1798-ban foglyul ejtse a pápát, miként Ptolemaiosz is tette Szeleukoszhoz Kr. e. 246-ban. Amikor III. Ptolemaiosz visszatért Egyiptomba a II. Szeleukoszhoz tartozó északi Szeleukida Birodalom felett aratott győzelméből, oly sok kincset hozott vissza Egyiptomba, hogy az egyiptomiak az „Euergetész” (jelentése: Jótevő) címet adták III. Ptolemaiosznak, amiért sok év után visszaállította „fogságba hurcolt isteneiket”.

„Hanem az ő gyökereinek egyik vesszejéből támad valaki annak helyén, aki sereggel jön, bemegy az északi király erősségébe, fellép ellenük, és győzedelmeskedik. És még az ő isteneiket is foglyul viszi Egyiptomba, fejedelmeikkel együtt, ezüst- és aranydrágaságaikkal edényeivel együtt; és több esztendeig megmarad, mint az északi király.” Dániel 11:7–8.

Amikor Napóleon 1798-ban foglyul ejtette a pápát, elrabolta a Vatikán kincseit, és azokat Franciaországba vitte vissza, amint azt III. Ptolemaiosz előképezte, aki kincseket vitt el, valamint II. Szeleukoszt is visszavitte Egyiptomba, ahol II. Szeleukosz lóhátról lezuhanva meghalt. Ez

előképezte azt, hogy Napóleon 1798-ban eltávolította a pápaságot a fenevadról, valamint a pápa 1799-ben bekövetkezett halálát. A Jelenések tizenhetedik fejezetében a pápaság az asszony, aki a fenevadon ül, és Szeleukosz veresége, fogságba vitele, majd ezt követő, lóhátról lezuhanva bekövetkezett halála előképezi, hogy Napóleon megfosztotta a pápaságot polgári hatalmától (amelyet a Jelenések tizenhetedik fejezetében a fenevad jelképez).

És lélekben elvitt engem a pusztába; és láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon, amely tele volt káromlás neveivel, és hét feje volt meg tíz szarva. ... És monda nekem az angyal: Miért csodálkoztál? Megmondom neked az asszonynak titkát, és a fenevadét, amely hordozza őt, amelynek hét feje és tíz szarva van. ... És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amely uralkodik a föld királyai felett. Jelenések 17:3, 7, 18.

Az ötödiktől a kilencedik versig terjedő szakasz bevezeti az északi és a déli király közötti hadviselést a tizenegyedik fejezetben. Az ötödik vers Rómához köti az északi királyt mint viszonyítási ponthoz, mert azonosítja, hogy az északi király három földrajzi területet fog meghódítani, mielőtt korlátlan uralomra jutna. Ezek a versek adják azt a prófétai szerkezetet, amely egy olyan időszakot tár elénk, amikor az északi király uralkodik, de végül eljut a végéhez. Éppen ez a tizenegyedik fejezet alapfeltevése és ígérete. E vonal témája az északi király, a pápai király halálos sebe, vagy amint a negyvenötödik vers mondja: „végére jut, és nem lesz senki, aki segítsen rajta.” Ez az igazság jelenvaló igazság az utolsó napokban.

A következő cikkben folytatjuk.